

ԿՈՌՈՒՊՑԻԱՅԻ ԿԱՆԽԱՐԳԵԼՄԱՆ ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎ

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ 11/2025/Վ/Վ

ՏԱՐՈՆ ՉԱԽՈՅԱՆԻ ԿՈՂՄԻՑ ՎԱՐՔԱԳԾԻ ԿԱՆՈՆԻ ԽԱԽՏՄԱՆ ԲԱՑԱԿԱՑՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ

ք. Երևան

23 սեպտեմբերի, 2025 թվական

Կոռուպցիայի կանխարգելման հանձնաժողովը, կազմով՝ Մարիամ Գալստյանի (նիստը նախագահող), Արմեն Մարությանի և Լիլիթ Ալեքսանյանի (այսուհետ՝ Հանձնաժողով), քննության առնելով ՀՀ վարչապետի աշխատակազմի ղեկավարի տեղակալ Տարոն Չախոյանի նկատմամբ 2025 թվականի հունիսի 25-ին վարքագծի կանոնի առերևույթ խախտման վերաբերյալ հարուցված թիվ 11/2025/Վ/Վ վարույթի նյութերը.

ՊԱՐԶԵՑ

1. Նախապատմություն

1.1. Հանձնաժողովը, ղեկավարվելով «Կոռուպցիայի կանխարգելման հանձնաժողովի մասին» օրենքի 27-րդ հոդվածով և հիմք ընդունելով «oragir.news» լրատվական կայքի՝ 2024 թվականի հոկտեմբերի 21-ի «Էթիկայի հանձնաժողովը

տեղյակ չէ Տարոն Չախոյանի վիրավորական գրառումից»¹ վերտառությամբ հրապարակումը (այսուհետ՝ Հրապարակում), 2025 թվականի հունիսի 25-ին կայացրել է Տարոն Չախոյանի կողմից վարքագծի կանոնի առերևույթ խախտման վերաբերյալ վարույթ հարուցելու մասին թիվ 11/2025/Վ/Վ որոշումը (այսուհետ նաև՝ Հարուցման որոշում):

1.2. Հրապարակմամբ ներկայացված տեղեկատվության համաձայն՝ 2024 թվականի հոկտեմբերի 21-ին ՀՀ վարչապետի աշխատակազմի ղեկավարի տեղակալ Տարոն Չախոյանը «Ֆեյսբուք» սոցիալական կայքի իր «Taron Chakhoyan» էջում կատարել է հետևյալ բովանդակությամբ գրառում.

«Ամեն հաջացող շան վրա պետք չէ քար նետել: Մեքենայի հետևից վազող շունն էլ է հաչում, բայց չի նշանակում, թե կարող է նստել ղեկին ու քշել:

Սա ի պատասխան այն հարցմանը, թե ինչու չեմ արձագանքում իմ հասցեին էժան սրերին:

Մի քանի ծակ դաշնակի կաղկանձոցը ապացույց է, որ ամեն շնագայլ իր տեղում է:» (այսուհետ՝ Գրառում):

1.3. Հանձնաժողովը 2025 թվականի հունիսի 26-ին թիվ 01/2593-2025 գրությամբ Հարուցման որոշումը փոստային ծառայության միջոցով ուղարկել է Տարոն Չախոյանին՝ միաժամանակ պահանջելով ներկայացնել պարզաբանում վարույթի շրջանակներում քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ և դրան կցել փաստարկների հիմնավորվածությունը հավաստող նյութեր: Նշված գրությունը Տարոն Չախոյանը ստացել է 2025 թվականի հունիսի 28-ին (հիմք՝ AL0128487801AM փոստային անդորրագիր):

1.4. 2025 թվականի հուլիսի 3-ին Հանձնաժողով մուտքագրված գրությամբ Տարոն Չախոյանը ներկայացրել է պարզաբանում:

2. Վարույթի մասնակցի ներկայացրած դիրքորոշում ու պարզաբանումներ

¹ Հասանելի՝ <https://oragir.news/hy/material/2024/10/21/133403>

2025 թվականի հուլիսի 3-ին Հանձնաժողով մուտքագրված գրությամբ վարույթում քննարկվող առերևույթ իրավախախտման առնչությամբ Տարոն Չախոյանը պարզաբանում (այսուհետ՝ Պարզաբանում) է ներկայացրել առ այն, որ.

«Taron Chakhoyan» ֆեյսբուքյան էջում մեծամասնությամբ արվում են քաղաքական հայտարարություններ, տրվում են քաղաքական մեկնաբանություններ և գնահատականներ այս կամ այն երևույթներին:

Պարզաբանման համաձայն՝ Գրառման մեջ Տ.Չախոյանը քաղաքական գնահատական է տվել տևական ժամանակ և այդ օրերին տարբեր սոցիալական հարթակներում, ինչպես նաև Հանրային հեռուստաընկերության եթերում իր հասցեին հնչեցրած տարատեսակ ստերին, որոնք նպատակ ունեին արատավորել ու վարկաբեկել իր անձը:

Ըստ Պարզաբանման՝ Գրառման բովանդակությունից պետք է պարզ լինի, որ Տ.Չախոյանը նպատակ չունի «քար նետել» որևէ մեկի վրա, քանզի համարում է, որ իր մասին ստեր ձոնելով ոմանց չի հաջողվի արատավորել իր անձը՝ «մեքենայի հետևից վազող շունն էլ է հաչում, բայց չի նշանակում, թե կարող է նստել ղեկին ու քշել»:

Պարզաբանմամբ նշվել է, որ ոմանց կողմից Տ.Չախոյանի հասցեին հնչեցրած ստերը ապացույց են այն բանի, որ մարդկանց անձը տարատեսակ ստերով արատավորող գործիչները ինչպես միշտ լծված են նույն գործին, իրենց տեղում են՝ «մի քանի ծակ դաշնակի կաղկանձոցը ապացույց է, որ ամեն շնագայլ իր տեղում է»:

3. Վարույթի համար էական նշանակություն ունեցող փաստեր

3.1. ՀՀ վարչապետի՝ 2021 թվականի փետրվարի 18-ի թիվ 137-Ա որոշմամբ Տարոն Չախոյանը նշանակվել է ՀՀ վարչապետի աշխատակազմի ղեկավարի տեղակալ և պաշտոնավարում է մինչ օրս:

3.2. «Ֆեյսբուք» սոցիալական կայքում Տարոն Չախոյանի «Taron Chakhoyan» էջում, որով կատարվել է խնդրո առարկա գրառումը, նշված է, որ վերջինս աշխատում է ՀՀ կառավարությունում:

3.3. Հանձնաժողովի ուսումնասիրությունները վկայում են, որ

3.3.1. 2024 թվականի հոկտեմբերի 20-ին Ազգային ժողովի «Հայաստան» խմբակցության պատգամավոր և «Հայ Յեղափոխական Դաշնակցություն» կուսակցության անդամ Գեղամ Մանուկյանը «Ֆեյսբուք» սոցիալական կայքի իր «Գեղամ Մանուկյան» էջում հրապարակել է տեսանյութ՝ հետևյալ գրառմամբ.

«Իշխանության ստի ֆաբրիկայի շեֆի ստերը... Գողի ու Չախոյանի 40 օրը... սրան ասեք Արթիկից մարդ կա, ինչ լինելն ու արմատները լավ գիտեն...»:

Տեսանյութն անդրադառնում է 2024 թվականի հոկտեմբերի 14-ին Հանրային հեռուստաընկերության եթերում Տարոն Չախոյանի հարցազրույցի² ընթացքում նրա կատարած պնդումներին՝ կապված ՀՀ վարչապետի, ԱՀ նախագահի և ՌԴ նախագահի՝ 2020 թվականի նոյեմբերի 9-ի եռակողմ հայտարարությանը և դրանով տարածքային զիջումների կատարման կամ չկատարման հարցին, ինչպես նաև 2023 թվականի սեպտեմբերին Լեռնային Ղարաբաղի հայաթափմանը, որի վերաբերյալ Տ.Չախոյանը նշել է.

«Ղարաբաղը մենք չենք տվել: Ղարաբաղը տվել են նույն «Հայ Յեղափոխական Դաշնակցությունը»»:

Գեղամ Մանուկյանի հրապարակած տեսանյութում Տ.Չախոյանի վերոնշյալ և այլ պնդումները որակվում են որպես կեղծ և ներկայացվում են հակափաստարկներ:

3.3.2. Ազգային ժողովի «Հայաստան» խմբակցության պատգամավոր և «Հայ Յեղափոխական Դաշնակցություն» կուսակցության անդամ Իշխան Սաղաթելյանը «Ֆեյսբուք» սոցիալական կայքի իր «Իշխան Սաղաթելյան / Ishkhan Saghatelyan» էջում 2024 թվականի հոկտեմբերի 18-ին հրապարակել է «5-րդ ալիք» հեռուստաընկերության եթերում հեռարձակված հարցազրույցի³ հատվածները ներառող տեսանյութ⁴, որի ընթացքում, ի թիվս այլնի, Ի.Սաղաթելյանը նշել է հետևյալը.

«Ես տեսնում եմ՝ երեկ սրանց պրոպագանդիստներից մեկը՝ էդ գլխավոր ֆեյքը, եթերում ասում է, որ նոյեմբերի 9-ի փաստաթղթով մենք որևէ տարածք Ադրբեյջանին

² Հասանելի՝

https://www.youtube.com/watch?v=Vs6NoZjUisc&list=PLq_4i9ZOJwDylg_PbggIKTc_jnONwgCAV&index=193

³ Հասանելի՝

<https://www.youtube.com/watch?v=4kudZAr6v88&list=PLnu1d6PlghpSgWw4r9CaY9aOmR4IRRNgm&index=231>

⁴ Հասանելի՝ <https://shorturl.at/lvsd4>

չենք տվել: Ու շարունակելով ասում ա՛ն էդ տարածքները տվել են Դաշնակցությունը: Այսինքն, էսքան խեղկատակ, էսքան սրիկա, էսքան ցինիկ: Նոյեմբերի 9-ի փաստաթղթի 2-րդ կետով ասել եք, որ Հայաստանի Հանրապետությունը Ադրբեջանի Հանրապետությանն է հանձնում մինչև 20 թվականի նոյեմբերի 20-ը Ադդամի շրջանը (հարցազրուցավարը նշում է՝ հետո Քարվաճառը), հետո Քարվաճառը, հետո Լաչինը: Գրված ա, չէ՞: Առանց կրակոցի ավելի շատ տարածք եք հանձնել: Բայց դուք տեսեք սրանց պրոպագանդայի ու սրիկայության ծավալը, չափը, գնում են Հանրային հեռուստաընկերության եթեր, ասում են՝ նոյեմբերի 9-ի փաստաթուղթը ընդամենը հրադարձարի մասին փաստաթուղթ էր, մենք Ադրբեջանին ոչինչ չենք տվել: Էդ քիչ չի, մի հատ էլ ասում են՝ տվել ա Դաշնակցությունը: Հիմա սրանց սրիկայությունը չափ, սահման ունի՞:»:

4. Վարքագծի կանոնների վերաբերյալ օրենսդրական կարգավորումներ, կիրառելի իրավական հիմքեր

4.1. «Հանրային ծառայության մասին» օրենքի (այսուհետ՝ Օրենք) 4-րդ հոդվածի համաձայն.

«(...)

2. Հանրային պաշտոնը դասակարգվում է խմբերի՝ պետական և համայնքային:»:

3. Պետական պաշտոնները դասակարգվում են տեսակների՝ քաղաքական, վարչական, ինքնավար և հայեցողական: (...):»:

4.2. Օրենքի 6-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն.

«4. Պետական վարչական պաշտոններն են (...) վարչապետի աշխատակազմի ղեկավարի, նրա տեղակալների, (...) պաշտոնները:»:

4.3. Օրենքի 25-րդ հոդվածով սահմանվում է բարեկրթության և հարգալիրության սկզբունքը և նախատեսվում է.

«1. Հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձինք և հանրային ծառայողները դրսևորում են պաշտոնին վայել վարքագիծ: Նրանք բարեկիրթ վերաբերմունք են դրսևորում բոլոր այն անձանց նկատմամբ, որոնց հետ շփվում են իրենց լիազորություններն իրականացնելիս: (...):»:

4.4. Օրենքի 28-րդ հոդվածի համաձայն.

«1. Պետական պաշտոն զբաղեցնող անձանց (բացառությամբ պատգամավորի, դատավորի, Բարձրագույն դատական խորհրդի անդամի, դատախազի, քննիչի), համայնքների ղեկավարների, նրանց տեղակալների, Երևան համայնքի վարչական շրջանների ղեկավարների, նրանց տեղակալների պաշտոն զբաղեցնող անձանց՝ սույն օրենքով սահմանված վարքագծի սկզբունքներից բխող վարքագծի կանոնները սահմանվում են Կոռուպցիայի կանխարգելման հանձնաժողովի ընդունած վարքագծի կանոնագրերով:

(...)

3. Հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձինք և հանրային ծառայողները պարտավոր են պահպանել սույն օրենքով սահմանված վարքագծի սկզբունքները և դրանցից բխող վարքագծի կանոնները: (...):»:

4.5. Հանձնաժողովի՝ 2024 թվականի փետրվարի 6-ի N 02-Ն որոշման հավելվածով սահմանված պետական պաշտոն զբաղեցնող անձանց (բացառությամբ պատգամավորի, դատավորի, Բարձրագույն դատական խորհրդի անդամի, դատախազի, քննիչի), համայնքների ղեկավարների, նրանց տեղակալների, Երևան համայնքի վարչական շրջանների ղեկավարների, նրանց տեղակալների պաշտոն զբաղեցնող անձանց վարքագծի կանոնագրի (այսուհետ՝ Վարքագծի կանոնագիրք) 1-ին կետի համաձայն.

«1. (...) կանոնագիրքը վարքագծի կանոնների ամբողջություն է, որով պետք է առաջնորդվեն համապատասխան պաշտոն զբաղեցնող անձինք:»:

4.6. Վարքագծի կանոնագրի 4-րդ բաժնի 1-ին գլխով նախատեսվում են բարելավության և հարգալիիրության սկզբունքից բխող՝ զանգվածային լրատվության միջոցներով և սոցիալական մեդիայով հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձանց հաղորդակցությանը վերաբերելի վարքագծի կանոնները:

4.7. Նշված գլխում ներառված՝ Վարքագծի կանոնագրի 48-րդ կետի համաձայն.

«48. Հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձը պարտավոր է սոցիալական մեդիայում իր աշխատավայր հանդիսացող կամ հանրային իշխանության այլ մարմնի

գործունեությունը հեղինակագրկող մեկնաբանություններով հանդես չգալ: Հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձը պետք է զերծ մնա սոցիալական մեդիայի օգտահաշիվներից այնպիսի գրառումներ, հավանումներ անելուց կամ վերաբերմունք արտահայտող այլ նշաններ կիրառելուց, որոնք կարող են վնասել, նսեմացնել կամ այլ եղանակով արատավորել հանրային ծառայության հեղինակությունը, կասկածի փակ առնել հանրային ծառայությունում իր լիազորությունների անաչառ և պարզաճ իրականացումը»:

4.8. «Կոռուպցիայի կանխարգելման հանձնաժողովի մասին» օրենքի 33-րդ հոդվածի համաձայն.

«1. Հանձնաժողովը վարույթի արդյունքում խախտման կամ դեպքի վերաբերյալ ընդունում է եզրակացություն:

2. Վարույթի արդյունքում Հանձնաժողովն ընդունում է եզրակացություն պաշտոն զբաղեցնող անձի կողմից անհամարելիության պահանջների կամ այլ սահմանափակումների խախտման առկայության կամ բացակայության մասին կամ համապատասխան պաշտոն զբաղեցնող անձի կողմից վարքագծի կանոնների խախտման առկայության կամ բացակայության մասին, իսկ իրավիճակային շահերի բխման դեպքի կապակցությամբ՝ շահերի բխման իրավիճակի առկայության կամ բացակայության մասին:

3. Եզրակացությունն ընդունելու պահից եռօրյա ժամկետում ուղարկվում է դիմողին, պաշտոն զբաղեցնող անձին և նրա վերադաս անձին կամ անմիջական ղեկավարին (առկայության դեպքում):

(...)»:

5. Հանձնաժողովի պատճառաբանություններն ու եզրահանգումը

Նկատի ունենալով, որ վարույթի շրջանակներում քննարկվում է ՀՀ վարչապետի աշխատակազմի ղեկավարի տեղակալ Տարոն Չախոյանի Գրառման իրավաչափության հարցը՝ Հանձնաժողովն անհրաժեշտ է համարում անդրադառնալ նշված դեպքում կարծիքի արտահայտման ազատության իրավունքի սահմաններին:

ՀՀ Սահմանադրության 42-րդ հոդվածի համաձայն.

«1. Յուրաքանչյուր ոք ունի իր կարծիքն ազատ արտահայտելու իրավունք: Այս իրավունքը ներառում է սեփական կարծիք ունենալու, ինչպես նաև առանց պետական և տեղական ինքնակառավարման մարմինների միջամտության և անկախ պետական սահմաններից՝ տեղեկատվության որևէ միջոցով տեղեկություններ ու գաղափարներ փնտրելու, ստանալու և տարածելու ազատությունը:

(...)

3. Կարծիքի արտահայտման ազատությունը կարող է սահմանափակվել միայն օրենքով՝ պետական անվտանգության, հասարակական կարգի, առողջության և բարոյականության կամ այլոց պատվի ու բարի համբավի և այլ հիմնական իրավունքների և ազատությունների պաշտպանության նպատակով:»:

Սահմանադրության 81-րդ հոդվածի համաձայն.

«1. Հիմնական իրավունքների և ազատությունների վերաբերյալ Սահմանադրությունում ամրագրված դրույթները մեկնաբանելիս հաշվի է առնվում Հայաստանի Հանրապետության վավերացրած՝ մարդու իրավունքների վերաբերյալ միջազգային պայմանագրերի հիման վրա գործող մարմինների պրակտիկան:

2. Հիմնական իրավունքների և ազատությունների սահմանափակումները չեն կարող գերազանցել Հայաստանի Հանրապետության միջազգային պայմանագրերով սահմանված սահմանափակումները:»:

«Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» կոնվենցիայի (այսուհետ՝ Եվրոպական կոնվենցիա) 10-րդ հոդվածի համաձայն.

«1. Յուրաքանչյուր ոք ունի ազատորեն արտահայտվելու իրավունք: Այս իրավունքը ներառում է սեփական կարծիք ունենալու, տեղեկություններ և գաղափարներ ստանալու և տարածելու ազատությունը՝ առանց պետական մարմինների միջամտության և անկախ սահմաններից: (...)

2. Այս ազատությունների իրականացումը, քանի որ այն կապված է պարտավորությունների և պատասխանատվության հետ, կարող է պայմանավորվել այնպիսի ձևականություններով, պայմաններով, սահմանափակումներով կամ պարժամիջոցներով, որոնք նախատեսված են օրենքով և անհրաժեշտ են ժողովրդավարական հասարակությունում՝ ի շահ պետական անվտանգության,

դարածքային ամբողջականության կամ հասարակության անվտանգության, անկարգությունները կամ հանցագործությունները կանխելու, առողջությունը կամ բարոյականությունը, ինչպես և այլ անձանց հեղինակությունը կամ իրավունքները պաշտպանելու, խորհրդապահական պայմաններով ստացված տեղեկատվության բացահայտումը կանխելու կամ արդարադատության հեղինակությունն ու անաչառությունը պահպանելու նպատակով»:

Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի (այսուհետ՝ Եվրոպական դատարան) կայուն նախադեպային իրավունքի համաձայն՝ արտահայտման ազատությունը ժողովրդավարական հասարակության էական հիմքերից և դրա զարգացման հիմնական նախապայմաններից մեկն է: Արտահայտման ազատությունը կիրառելի է ոչ միայն այնպիսի «տեղեկության» կամ «գաղափարների» նկատմամբ, որոնք բարենպաստ կերպով են ընդունվում կամ դիտարկվում են որպես ոչ վիրավորական կամ արժանանում են անտարբերության, այլ նաև այնպիսի «տեղեկության» կամ «գաղափարների» նկատմամբ, որոնք վիրավորում, ապշեցնում կամ անհանգստացնում են: Այսպիսին են բազմակարծության, հանդուրժողականության և լայնախոհության պահանջները, առանց որոնց չի կարող լինել «ժողովրդավարական հասարակություն»:

Եվրոպական դատարանը նշել է, որ արտահայտման ազատությունը ենթակա է բացառությունների, որոնք, սակայն, պետք է խիստ կերպով մեկնաբանվեն և նման սահմանափակումների անհրաժեշտությունը պետք է համոզիչ կերպով հաստատվի:⁵

Միաժամանակ, Եվրոպական դատարանն արձանագրել է, որ վերոնշյալ սկզբունքները չեն բացառում հնարավորությունը, որ որոշ արտահայտություններ կարող են Եվրոպական կոնվենցիայի 10-րդ հոդվածի ներքո տրամադրվող պաշտպանության շրջանակից դուրս լինել: Փաստացի տվյալները կամ արժեքների կամ զգացմունքների վերաբերյալ պնդումները կարող են պաշտպանվել 10-րդ հոդվածով,

⁵ Տես, օրինակ, Կաստելլն ընդդեմ Իսպանիայի (Castells v. Spain) գործով 1992 թվականի ապրիլի 23-ի վճիռը, դիմում no. 11798/85, § 42, Կարակսոնին և այլոք ընդդեմ Հունգարիայի (ՄՊ) (Karácsony and Others v. Hungary[GC]) գործով 2016 թվականի մայիսի 5-ի վճիռը, դիմումներ nos. 42461/13, 44357/13, §132, Ինկալն ընդդեմ Թուրքիայի (ՄՊ) (Incal v. Turkey[GC]) գործով 1998 թվականի հունիսի 9-ի վճիռը, դիմում no. 22678/93, § 46

Եթե դրանք, օրինակ, արտահայտում են անձի համոզմունքները կամ ինքնությունը կամ նպաստում են հանրային կարծիքի ձևավորմանը, միաժամանակ, Եվրոպական դատարանն ընդգծել է, որ նույնը վերաբերելի չէ վիրավորանքներին, որոնց պաշտպանության համար անհրաժեշտ են համոզիչ պատճառներ:

Այս առնչությամբ Եվրոպական դատարանը նշել է, որ 10-րդ հոդվածի պաշտպանության ներքո գերազանցապես ընդգրկվում են կարծիքների արտահայտումը և տեղեկատվության ու գաղափարների տրամադրումն ու ստացումը, որը ներառում է քննադատական արտահայտություններն ու դիտարկումները: Միաժամանակ, խոսքի որոշ դրսևորումներ, ինչպիսիք են անպարկեշտ կամ անվայել արտահայտությունները, գաղափարների արտահայտման տեսանկյունից էական դերակատարում չունեն: Վիրավորական արտահայտությունը կարող է դուրս լինել արտահայտման ազատության պաշտպանության շրջանակից, եթե նման արտահայտությունը չարամիտ վիրավորանք է պարունակում, և դրա միակ նպատակը վիրավորելն է:⁶

Եվրոպական դատարանն ընդգծել է, որ պետք է հստակ տարանջատում կատարվի քննադատության և վիրավորանքի միջև: Եթե խոսքի ցանկացած դրսևորման նպատակը պարզապես վիրավորելն է, ապա համաչափ սանկցիան, որպես կանոն, չի հանգեցնի Եվրոպական կոնվենցիայի 10-րդ հոդվածի խախտման: Միաժամանակ, միայն վիրավորական կամ կոպիտ արտահայտությունների ենթատեքստի մանրակրկիտ ուսումնասիրության միջոցով է, որ հնարավոր կլինի կատարել նման տարանջատում:⁷

Անգամ այն դեպքում, երբ վիրավորական արտահայտություններ ներառող խոսքն ունեցել է նաև այլ նպատակներ, օրինակ, հակադարձելու անձի հասցեին հնչած մեղադրանքներին կամ քննադատությանը, այն կարող է հատել իրավաչափության սահմանը:

⁶ Տես, օրինակ, Ռուջակն ընդդեմ Խորվաթիայի (Rujak v. Croatia) գործով 2012 թվականի հոկտեմբերի 2-ի վճիռը, դիմում no. 57942/10, §§ 27-29

⁷ Տես, օրինակ, Գասպարին ընդդեմ Հայաստանի (Gaspari v. Armenia (No. 2)) գործով 2023 թվականի հուլիսի 11-ի վճիռը, դիմում no. 67783/13, § 27, Մեսիչն ընդդեմ Խորվաթիայի (Mesić v. Croatia) գործով 2022 թվականի մայիսի 5-ի վճիռը, դիմում no. 19362/18, § 33

Եվրոպական դատարանը նաև կարևորել է այն հանգամանքը, թե ում դեմ է խոսքն ուղղված: Մասնավորապես, Եվրոպական դատարանի կայուն նախադեպային պրակտիկայի համաձայն՝ պետք է տարանջատում մտցվի մասնավոր անձանց և հանրային ենթատեքստում գործող անձանց՝ հասարակական կամ քաղաքական գործիչների միջև: Թույլատրելի կամ իրավաչափ քննադատության սահմաններն ավելի լայն են, երբ այն ուղղված է քաղաքական կամ հասարակական գործիչների, քան մասնավոր անձանց նկատմամբ:⁸

Բացի այդ, Եվրոպական դատարանի կայուն նախադեպային իրավունքի համաձայն՝ քաղաքական խոսքի կամ հանրային հետաքրքրություն ներկայացնող հարցերի շուրջ բանավեճերի սահմանափակման շրջանակը հատկապես նեղ է:⁹ Եվրոպական դատարանն ընդգծել է, որ հանրային բանավեճի մասնակցող յուրաքանչյուր անձ չպետք է հատի որոշակի սահմաններ՝ հատկապես կապված այլոց հեղինակության կամ իրավունքների նկատմամբ հարգանքի հետ, միաժամանակ, չափազանցության կամ անգամ սադրանքի որոշակի աստիճանը թույլատրելի է:¹⁰

Եվրոպական դատարանը, միաժամանակ, արձանագրել է, որ քաղաքական դերակատարներն ունեն նաև պարտականություններ և պատասխանատվություն: Ըստ այդմ, Եվրոպական դատարանը կարևոր է համարել, որ քաղաքական գործիչները, հանրային կերպով արտահայտվելիս, խուսափեն այնպիսի մեկնաբանություններից, որոնք կարող են հանգեցնել անհանդուրժողականության, ինչպես նաև հատկապես զգուշավոր լինեն ժողովրդավարությունը և դրա սկզբունքները պաշտպանելու հարցում՝ առաջնորդվելով իրենց հիմնական՝ կառավարելու նպատակով:¹¹

⁸ Տես, օրինակ, *Լոբարդոն և այլք ընդդեմ Մալտայի* (*Lombardo and Others v. Malta*) գործով 2007 թվականի ապրիլի 24-ի վճիռը, դիմում no. 7333/06, § 54, *Ռոզեյրո Բենտոն Պորտուգալիայի* (*Roseiro Bento v. Portugal*) գործով 2006 թվականի ապրիլի 18-ի վճիռը, դիմում no. 29288/08, § 42, *Վերլագսգրուպե Նյուզ ԳՄԲՀ և ԲՈԲԻ-ն ընդդեմ Ավստրիայի* (*Verlagsgruppe News GMBH and BOBI v. Austria*) գործով 2012 թվականի դեկտեմբերի 4-ի վճիռը, դիմում no. 59631/09, § 78

⁹ Տես, օրինակ, *Կաստելլն ընդդեմ Իսպանիայի* (*Castells v. Spain*) գործով 1992 թվականի ապրիլի 23-ի վճիռը, դիմում no. 11798/85, § 43

¹⁰ Տես, օրինակ, *Ֆլյուրի ընդդեմ Ֆրանսիայի* (*Fleury v. France*) գործով 2010 թվականի մայիսի 11-ի վճիռը, դիմում no. 29784/06, § 45

¹¹ Տես *Էրբականն ընդդեմ Թուրքիայի* (*Erbakan v. Turkey*) գործով 2006 թվականի հուլիսի 6-ի վճիռը, դիմում no. 59405/00, § 64 և *Ֆերետն ընդդեմ Բելգիայի* (*Feret v. Belgium*) գործով 2009 թվականի հուլիսի 16-ի վճիռը, դիմում no. 15615/07, § 75

Անդրադառնալով համացանցում արտահայտման ազատությանը, այդ թվում՝ կապված քաղաքական խոսքի և հանրային հետաքրքրություն ներկայացնող հարցերի շուրջ քննարկումների հետ՝ Եվրոպական դատարանն արձանագրել է, որ համացանցը դարձել է արտահայտման ազատության իրավունքի իրացման առանցքային միջոցներից մեկը, որը տրամադրում է էական գործիքներ քաղաքական և հանրային հետաքրքրություն ներկայացնող հարցերին առնչվող միջոցառումների և քննարկումների մասնակցելու համար: Այնուամենայնիվ, համացանցի գործածումը պարունակում է նաև որոշակի ռիսկեր. համացանցով տարածվող բովանդակությունը և հաղորդակցությունը շատ ավելի մեծ ռիսկ են ներկայացնում մարդու իրավունքները և ազատությունները, հատկապես անձնական կյանքի նկատմամբ հարգանքի իրավունքը վնասելու տեսանկյունից: Զրպարտությունը և հակաիրավական խոսքի այլ դրսևորումները, այդ թվում՝ ատելության խոսքը և բռնության հրահրող խոսքը, կարող են տարածվել այնպիսի արագությամբ, ինչպես նախկինում երբեք հնարավոր չէր՝ ամբողջ աշխարհում, մի քանի վայրկյանի ընթացքում, և երբեմն կարող են հասանելի մնալ երկարատև ժամանակի ընթացքում:

Սանչեզն ընդդեմ Ֆրանսիայի գործով Եվրոպական դատարանը արձանագրել է, որ համացանցում տարբեր հարթակները հաճախ ունեն հաղորդակցության առանձնահատկություններ, օրինակ՝ մեկնաբանությունները հաճախ խոսակցական, ժարգոնային կամ գոեհիկ լեզվով են գրվում:

Այնուամենայնիվ, Եվրոպական դատարանն ընդգծել է, որ երբ քաղաքական գործիչներն օգտագործում են սոցիալական ցանցերը քաղաքական նպատակներով, նրանք կրում են նաև որոշակի պարտականություններ և պատասխանատվություն: Նշված պարտականությունների և պատասխանատվության առկայությունը կապված է հասարակությունում քաղաքական գործիչների առանձնահատուկ դերի և կարգավիճակի հետ, որոնցից ելնելով՝ նրանք առավել հավանական է, որ ազդեցություն կունենան ընտրողների վարքագծի վրա, ինչից ելնելով՝ նրանք պետք է առավել մեծ զգոնություն դրսևորեն: Ըստ այդմ, Սանչեզն ընդդեմ Ֆրանսիայի գործով Եվրոպական դատարանը արտահայտման ազատության իրավունքի խախտում չի արձանագրել այն դեպքում, երբ տեղական ընտրություններում թեկնածուին քրեական

պատասխանատվության էին ենթարկել (տուգանքի տեսքով) այն բանի համար, որ վերջինս չի հեռացրել իր գրառման ներքո այլ օգտատերերի կողմից արված՝ ատելության խոսք պարունակող մեկնաբանությունները:

Եվրոպական դատարանը նաև ընդգծել է, որ նշված մեկնաբանությունը չպետք է հասկանալ որպես քաղաքական խոսքի վերաբերյալ Եվրոպական դատարանի արդեն իսկ առկա նախադեպային իրավունքը վերացնող:¹²

Հանձնաժողովը Կանոնագրքի 48-րդ կետի մեկնաբանման չափանիշներին անդրադարձել է 2025 թվականի հունիսի 3-ի թիվ 03/2025/Վ/Վ եզրակացությամբ, որով արձանագրել է հետևյալը.

« (...) Վարքագծի կանոնագրքի 48-րդ կետի խախտում արձանագրելու համար անհրաժեշտ է հաստատված համարել, որ սոցիալական մեդիայում հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձի վարքագիծը հեղինակազրկել է հանրային իշխանության մարմնի գործունեությունը կամ կարող էր վնասել, նսեմացնել կամ արատավորել հանրային ծառայության հեղինակությունը:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ նման ազդեցությունը հնարավոր է հետևյալ երկու դեպքում՝

1) հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձը իր գրառումներով կամ սոցիալական մեդիայում այլ վարքագծով կասկածի տակ է դրել, քննադատել է, այլ կերպ բացասական լույսի ներքո է դիտարկել հանրային իշխանության որևէ մարմնի գործունեությունը կամ առանձին գործողությունը կամ

2) հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձի՝ սոցիալական մեդիայում վարքագիծը հանգեցրել է բարեկրթության և հարգալիրության սկզբունքի խախտման, և նման խախտումը ողջամտորեն կարող էր խիստ բացասաբար ընկալվել հանրության կողմից՝ այդպիսով վնասելով, նսեմացնելով կամ այլ կերպ արատավորել հանրային ծառայության հեղինակությունը:

(...)

¹² Սանչեզն ընդդեմ Ֆրանսիայի (ՄՊ) (Sanchez v. France [GC]) գործով 2023 թվականի մայիսի 15-ի վճիռ, դիմում no. 45581/15

Հանձնաժողովն ընդգծում է, որ նույնական չափանիշը վերաբերելի է Վարքագծի կանոնագրքի 48-րդ կետին. քաղաքական պաշտոն զբաղեցնող անձի կողմից քաղաքական բանավեճի շրջանակներում կամ հանրային հեղափոխություն ներկայացնող հարցի վերաբերյալ սոցիալական ցանցերում գրառումներ կատարելիս Վարքագծի կանոնագրքի 48-րդ կետի խախտում արձանագրելու շեմն ավելի բարձր է, քան քաղաքական պաշտոն զբաղեցնող անձի կողմից՝ այլ թեմաներով կատարված գրառումների կամ այլ պաշտոնավար անձանց կողմից կատարված գրառումների պարագայում: Միաժամանակ, սա չպետք է մեկնաբանվի որպես քաղաքական պաշտոն զբաղեցնող անձանց կողմից սոցիալական մեդիայում արտահայտման ազատության իրավունքի կիրառման բացարձակություն. Հանձնաժողովն ընդգծում է, որ անգամ քաղաքական խոսք պարունակող կամ հանրային հեղափոխություն ներկայացնող հարցերի վերաբերյալ կատարված գրառումները կարող են հատել իրավաչափության սահմանը՝ հանգեցնելով Վարքագծի կանոնագրքի 48-րդ կետի խախտման:

Հիմք ընդունելով 2024 թվականի օգոստոսի 14-ի թիվ 08/2024-Վ/Վ եզրակացությամբ Հանձնաժողովի մեկնաբանությունները, ինչպես նաև Եվրոպական դատարանի վերոգրյալ նախադեպային պրակտիկան՝ Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ սոցիալական մեդիայում ցանկացած պարագայում բարեկրթության և հարգալիրության սկզբունքներին համահունչ չեն կարող համարվել այնպիսի գրառումները, որոնք ներառում են արտահայտման ազատության իրավունքով չպաշտպանվող խոսք, մասնավորապես՝

1) խիստ անձնական բնույթի կամ քաղաքական բանավեճի թեմայի և համատեքստի հետ որևէ կերպ չկապված վիրավորական արտահայտություններ ներառող խոսքը,

2) թույլատրելի քննադատության սահմանները հատող խոսքը,

3) ազգության, ռասայի, կրոնական պատկանելիության, սեռի, տարիքի, առողջության և ցանկացած այլ անձնական կամ սոցիալական բնույթի հատկանիշի հիմքով արելություն, անհանդուրժողականություն, թշնամանք կամ խտրականություն հարուցող խոսքը,

4) բռնության կոչերը կամ քարոզումը կամ արդարացումը,

5) գրապարտությունը:

Հանձնաժողովը նաև ընդգծում է, որ անկախ այն հանգամանքից, որ համացանցում, հատկապես՝ սոցիալական ցանցերում, հաճախ օգտատերերը գործածում են խոսակցական, ժարգոնային, անգամ վուլգար բնույթի բառեր ու արտահայտություններ, բարեկրթության և հարգալիրության սկզբունքներին համահունչ չեն կարող համարվել հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձանց կողմից խիստ վուլգար, գոեհիկ արտահայտությունների գործածումը: Այս մոտեցումը պայմանավորված է բարեվարքության սկզբունքից բխող՝ պաշտոնին վայել վարքագիծ դրսևորելու պարտականությամբ, ինչպես նաև այն հանգամանքով, որ համացանցում հաղորդակցության առանձնահատկություններից ելնելով՝ պաշտոնատար անձինք պարտավոր են առավել բարձր զգոնություն և զգուշավորություն դրսևորել գրառումներ կատարելիս՝ նկատի ունենալով այն ազդեցությունը, որը նրանց խոսքը կարող է ունենալ լսարանի վրա, ինչն արձանագրվել է նաև Եվրոպական դատարանի կողմից:

Հանձնաժողովը գտնում է, որ արտահայտման վերոգրյալ բոլոր ձևերը ողջամտորեն կարող են վնասել, նսեմացնել կամ այլ եղանակով արատավորել հանրային ծառայության հեղինակությունը: Այնուամենայնիվ, այս հանգամանքի գնահատումը պետք է իրականացվի յուրաքանչյուր դեպքով՝ առանձին՝ հիմք ընդունելով ոչ միայն **կիրառված արտահայտությունների նշանակությունը, բնույթը և ընդհանուր գրառման բովանդակությունը, այլ նաև գրառման հանրային ընկալումը**:»:

Վերոգրյալի համատեքստում քննարկելով Գրառման համապատասխանությունը Վարքագծի կանոնագրքի 48-րդ կետին՝ Հանձնաժողովն արձանագրում է հետևյալը.

Օրենքի 5-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ քաղաքական պաշտոնը ՀՀ Սահմանադրությամբ և օրենքներով նախատեսված ընտրովի կամ նշանակովի պաշտոն է, որն զբաղեցնող անձն օժտված է քաղաքական որոշումներ կայացնելու իրավասությամբ և քաղաքական պատասխանատվություն է կրում այդ որոշումների համար: Օրենքի 6-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական պաշտոնը հանրային իշխանության մարմիններում նշանակովի պաշտոն է, որն զբաղեցնող պաշտոնատար անձն ապահովում է ՀՀ Սահմանադրությամբ և օրենքներով տվյալ մարմնին

վերապահված լիազորությունների արդյունավետ իրականացումը և պատասխանատվություն է կրում իր պաշտոնից բխող նպատակների և խնդիրների իրականացման համար: Նույն հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ վարչական պաշտոն զբաղեցնող անձը կարող է փոփոխվել նաև քաղաքական ուժերի հարաբերակցության փոփոխության արդյունքով:

Ըստ այդմ, Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ ի տարբերություն քաղաքական պաշտոն զբաղեցնող անձանց՝ վարչական պաշտոն զբաղեցնող անձինք օժտված չեն քաղաքական որոշումներ կայացնելու իրավասությամբ և չեն կրում քաղաքական պատասխանատվություն: Այնուամենայնիվ, նրանք ապաքաղաքական լինելու պարտականություն չեն կրում, ավելին, կարող են փոփոխվել քաղաքական ուժերի հարաբերակցության փոփոխության արդյունքով: Ընդ որում, Հանձնաժողովի գնահատմամբ, Վարչապետի աշխատակազմի ղեկավարի տեղակալի պարագայում ապաքաղաքական վարքագիծ չդրսևորելը նաև չի պարունակում ռիսկայնություն՝ նկատի ունենալով զբաղեցված պաշտոնի բնույթը և այն հանգամանքը, որ վարչապետի աշխատակազմի նպատակը Կառավարության, վարչապետի և փոխվարչապետների գործունեությանն աջակցությունն է:

Վերոգրյալից ելնելով՝ Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ վարչական պաշտոն զբաղեցնող անձինք, միմիայն իրենց պաշտոնով պայմանավորված, չեն համարվում քաղաքական գործիչներ և այդպիսին կարող են համարվել ի պաշտոնե գործունեությունից զատ քաղաքական գործունեություն վարելու պարագայում: Հանձնաժողովն ընդգծում է, որ քաղաքական գործիչները, այդ թվում՝ քաղաքական պաշտոն զբաղեցնող անձինք, օգտվում են կարծիքի արտահայտման ազատության հատկապես լայն սահմաններից, որոնցից չեն օգտվում վարչական պաշտոն զբաղեցնող անձինք:

Տարոն Չախոյանը, ըստ ՀՀ կառավարության պաշտոնական կայքում հրապարակված կենսագրության, անկուսակցական է: Ըստ այդմ, Հանձնաժողովը գտնում է, որ նա չի կարող համարվել քաղաքական գործիչ:

Պարզաբանմամբ Տ.Չախոյանը նշել է, որ «Taron Chakhoyan» ֆեյսբուքյան էջում մեծամասնությամբ արվում են քաղաքական հայտարարություններ, տրվում են

քաղաքական մեկնաբանություններ և գնահատականներ այս կամ այն երևույթներին: Նշված էջի ուսումնասիրությամբ՝ Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ նույնաբնույթ գրառումներ էջում կատարվել են նաև մինչև Տ.Չախոյանի՝ որպես ՀՀ վարչապետի աշխակազմի ղեկավարի տեղակալ նշանակվելը: Ըստ այդմ, տվյալ էջի վարումը Հանձնաժողովը գնահատում է որպես Տ.Չախոյանի կողմից հասարակական գործունեության իրականացում, որն ուղղակիորեն չի բխում վերջինիս զբաղեցրած պաշտոնից:

Այնուամենայնիվ, հաշվի առնելով, որ Տ.Չախոյանի՝ «Taron Chakhoyan» էջում նշված է, որ վերջինս աշխատում է ՀՀ կառավարությունում, և որ էջը գերազանցապես գործածվում է ընդդիմադիր քաղաքական և հասարակական գործիչների պնդումներին անդրադառնալու, դրանց հակադարձելու նպատակով՝ Հանձնաժողովն ընդգծում է, որ նշված էջում հրապարակումներ կատարելիս Տ.Չախոյանը պետք է հաշվի առնի, որ հանրության կողմից դրանք ողջամտորեն կարող են ընկալվել որպես հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձի հրապարակումներ, ինչից ելնելով՝ տվյալ էջով նրա արտահայտման ազատությունը սահմանափակված է Հանձնաժողովի՝ 2025 թվականի հունիսի 3-ի թիվ 03/2025/Վ/Վ եզրակացությամբ արձանագրված չափանիշներով: Այս առնչությամբ Հանձնաժողովը վերահաստատում է նշված եզրակացությամբ ներկայացված դիրքորոշումն առ այն, որ այն պայմաններում, երբ ՀՀ օրենսդրությամբ, այդ թվում՝ ներքին իրավական ակտերով կամ ուղեցուցային բնույթի փաստաթղթերով նախատեսված չեն սոցիալական ցանցերում հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձանց անձնական և պաշտոնական էջերի տարանջատման, նշված էջերի վարման մեթոդաբանության հետ կապված կարգավորումներ՝ հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձինք պետք է լրացուցիչ զգուշավորություն դրսևորեն սոցիալական ցանցերում էջերի վարման ընթացքում և հաշվի առնեն, որ նշված էջերը հանրության կողմից ողջամտորեն կարող են ընկալվել որպես հանրային պաշտոն զբաղեցնող անձի էջեր, իսկ դրանցում ներկայացված կարծիքները՝ վերագրվել հանրային իշխանությանը կամ հանրային իշխանության կոնկրետ մարմնին:

Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ Գրառմամբ կատարված մի շարք արտահայտությունների լեզվաբանական վերլուծությանն անդրադարձել է Հարուցման

որոշմամբ՝ արձանագրելով, որ «ծակ դաշնակ», արտահայտությունը, «կաղկանձ» և «շնագայլ» բառերը որոշակի համատեքստում գործածվելիս կարող են ունենալ արհամարհական կամ վիրավորական նշանակություն և այդպիսի իմաստ կամ տոնայնություն հաղորդել նաև այն գրառումներին, որոնցում դրանք գործածվել են: Այսպես.

1) «Ծակ դաշնակ» արտահայտության բաղադրիչ հանդիսացող «ծակ» բառը հայերենի բացատրական բառարաններում հանդիպում է «թերի, պակասավոր» իմաստներով (Ստեփան Մալխասյանց, Հայերեն բացատրական բառարան, Երևան, 1944, էջ 319):

2) «կաղկանձ» բառի առաջնային և ելակետային իմաստը «շների հաչոց», «վնգվնգոց»-ն է (Արդի հայերենի բացատրական բառարան, Էդուարդ Աղայան, Երևան, 1976, հ. 1, էջ 676): Գրառմամբ, ըստ այդմ, կենդանուն բնորոշ բնածայնությունը վերագրվում է մարդկանց:

3) «Շնագայլ» բառը մարդկանց մասին ասելիս փոխաբերական իմաստով նշանակում է «գիշատիչ, գազան» (Արդի հայերենի բացատրական բառարան, Էդուարդ Աղայան, Երևան, 1976, հ. 2, էջ 1111):

Ըստ այդմ, Հանձնաժողովը վերահաստատում է, որ վերոնշյալ բառերի գործածումը կարող էր Գրառմանը հաղորդել արհամարհական, անգամ վիրավորական նշանակություն: Այնուամենայնիվ, Հանձնաժողովը գտնում է, որ նման եզրահանգման համար առաջնային նշանակություն ունի նաև Գրառումը կատարելու նպատակը և ընդհանուր կոնտեքստը, որում այն կատարվել է:

Այսպես, Հանձնաժողովի ուսումնասիրությունը վկայում է այն մասին, որ Գրառմամբ Տ.Չախոյանն արձանագանքել է «Հայ Յեղափոխական Դաշնակցություն» կուսակցության տարբեր անդամների՝ իր հասցեին հնչեցրած խոսքերին, այդ թվում՝ սույն եզրակացության 3.3.1 և 3.3.2 կետերով ներկայացված խոսքերին: Հանձնաժողովն, ըստ այդմ, արձանագրում է, որ Տ.Չախոյանը Գրառմամբ նպատակ է ունեցել արձանագանքելու իր հասցեին հնչեցված քննադատություններին կամ պարզաբանելու, թե ինչու այդ քննադատությունները չի հասցեագրում: Ասվածը հիմնավորվում է ինչպես Պարզաբանմամբ, այնպես էլ այն հանգամանքով, որ

Գրառմամբ Տ.Չախոյանը նշում է. «Սա ի պատասխան այն հարցմանը, թե ինչու չեմ արձագանքում իմ հասցեին էժան ստերին»:

Ընդ որում, հարկ է նկատել, որ նշված քննադատությունները վերաբերել են հանրային հետաքրքրություն ներկայացնող հարցերի՝ Լեռնային Ղարաբաղի հայաթափմանը, ՀՀ և ԱՀ միջև հրադադարին և այլն: Ըստ այդմ, Հանձնաժողովն արձանագրում է, որ Գրառումը կատարվել է հանրային հետաքրքրություն ներկայացնող հարցի շուրջ բանավեճի շրջանակներում: Այս առնչությամբ Հանձնաժողովն ընդգծում է, որ թեև Տ.Չախոյանը չի օգտվում քաղաքական գործիչներին շնորհվող՝ կարծիքի արտահայտման ազատության լայն շրջանակներից, սակայն հանրային հետաքրքրություն ներկայացնող հարցերի շուրջ բանավեճի շրջանակներում անձանց արտահայտման ազատությունը սահմանափակելու հնարավորությունը ևս նեղ է: Ընդ որում, կարևոր է, որ Գրառմամբ դրանում կատարված արտահայտությունները վերաբերել են քաղաքական գործիչների, որոնք պետք է քննադատության նկատմամբ առավել մեծ հանդուրժողականություն դրսևորեն, հատկապես այն դեպքում, երբ իրենք ևս կատարել են արհամարհական կամ վիրավորական երանգ ունեցող արտահայտություններ:

Վերոգրյալի համատեքստում քննարկելով Գրառման իրավաչափությունը՝ Հանձնաժողովը գտնում է, որ այն չի հատել իրավաչափության սահմանը՝ հետևյալ հանգամանքներով պայմանավորված.

1) Գրառումը կատարվել է ի պատասխան Տ.Չախոյանի հասցեին ուղղված քննադատությունների՝ նպատակ ունենալով արձագանքել դրանց կամ պարագաբանել, թե ինչու Տ.Չախոյանը դրանք չի հասցեագրում, ըստ այդմ, Գրառումը չի ունեցել բացառապես վիրավորելու նպատակ,

2) Գրառումը չի պարունակել խիստ անպատշաճ, գոեհիկ արտահայտություններ, ինչպես նաև այնպիսի արտահայտություններ, որոնք կարող են համարվել խիստ անձնական բնույթի վիրավորանք,

3) արհամարհական կամ վիրավորական բնույթ ունեցող արտահայտությունները կատարվել են հանրային հետաքրքրություն ներկայացնող հարցի վերաբերյալ բանավեճի շրջանակներում և ուղղված են եղել քաղաքական գործիչների հասցեին,

որոնք պետք է քննադատության, անգամ ցնցող կամ վիրավորական խոսքի նկատմամբ ավելի բարձր հանդորժողականություն դրսևորեն,

4) Գրառումը չի ունեցել մեծ հանրային արձագանք: Այսպես, այն ունեցել է մոտ 2000 արձագանք (հավանում), որոնցից միայն 32-ն է արտահայտում դժգոհություն, իսկ Գրառման մեկնաբանությունների մեծ մասը արտահայտում է Գրառման հետ համաձայնություն: Հանձնաժողովի ուսումնասիրությունները վկայում են այն մասին, որ Գրառումը նաև չի արժանացել ավելի լայն հանրության զգալի արձագանքին:

Հաշվի առնելով վերոգրյալ հիմնավորումները և հիմք ընդունելով «Կոռուպցիայի կանխարգելման հանձնաժողովի մասին» օրենքի 22-րդ հոդվածի 1-ին մասի 2-րդ կետը, 33-րդ հոդվածի 2-րդ և 3-րդ մասերը՝ Հանձնաժողովը, գնահատելով գործում առկա ապացույցները, բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա հիմնված ներքին համոզմամբ՝

ԵԶՐԱԿԱՑՆՈՒՄ Է.

1. ՀՀ վարչապետի աշխատակազմի ղեկավարի տեղակալ Տարոն Չախոյանի կողմից վարքագծի կանոնի խախտման բացակայության մասին:

2. Եզրակացությունը եռօրյա ժամկետում ուղարկել Տարոն Չախոյանին և ՀՀ վարչապետի աշխատակազմի ղեկավար Արայիկ Հարությունյանին:

ՀԱՆՁՆԱԺՈՂՈՎԻ ՆԱԽԱԳԱՀԻ

ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԿԱՏԱՐՈՂ՝

ՄԱՐԻԱՄ ԳԱԼՍՅԱՆ